

SZÓT KÉR AZ OLVASÓ

EGY BUDAI SÉTÁLÓ ÉSZREVÉTELEI

Ráérő időben gyakran sétálok Buda kies részein. Majdnem mindig a szemem elé kerül valami rendellenesség, ami rontja a táj szépségét. Néhányra szeretném felhívni az illetékesek figyelmét.

1.

Régóta hallom, hogy a Rózsadombon újjáépítik Gül Baba türbuját. Ennek még semmi jele. Még mindig ott van a Wagner-féle giccsépület roskatag tömbje, s csúfítja a környéket.

2.

Zugliget egyik nevezetessége s közkezdelt kirándulóhelye volt a *Disznófó-forrás*. Az idők folyamán ez a szép kirándulóhely eltűnt, a környék nagyon elhagyatott. Nem hiszem, hogy oly nagy költség volna ezt a hangulatos emléket visszaállítani.

3.

A *Vérmező* nagyon szép közkert. De szembetűnően hiányzik lombjai, virágágyai közül egy-két, a környezethez illő szobor. Olvastam, hogy a Lágymányosi Ifjúsági Park az idén egyszerre négy új szobrot kap. Ez örvendetes, de helyes lenne, ha a Vérmezőre is gondólnának.

4.

A budai Várban a *Tóth Árpád bástyasétány* sok embernek kedvelt helye. Én is sokszor járok arra, s már nemegyszer láttam, hogy az egykori Görgey-szobor talapatának beton-tömbje még mindig a helyén van. Csúnya látvány ez az omladozó, otromba szürke betontömb. Ideje lenne eltakarítani.

Varjas Imre
Budapest

Az erdő munkásaiért

Az Erdőgazdasági és Faipari Értékesítő és Készítő Vállalat mátészalkai telepe jelenleg 967 dolgozót foglalkoztat. Egy évvel ezelőtt a telepen még csak egy épület és két fűrészgép állott. Ma már korszerű irodaház, a munkások részére melegedő, mosdó, korszerűen berendezett konyha és ebédlő van a telepen. Nem kell, hogy a dolgozók otthonról hozzanak magukkal ennivalót. Olcsón, elsőrendű kosztot biztosítanak részükre az üzemi konyhán.

A dolgozók továbbképzéséről és szórakozásáról is gondoskodik a vállalat vezetősége. Szakmai, politikai, munkavédelmi és egészségügyi előadásokat tartanak részükre. Szép könyvtára, televíziója, rádiója, zongorája és asztalitenisz-felszerelése is van a telepnek. A rendezvények alkalmával a vállalat 120 tagú énekkara, népizenekara, tánc- és színjátszó csoportja szórakoztatja a dolgozókat.

Árvai Gusztáv
Nagydobos

Olvasóink leveleiből

Boa József (Zirc) kifogásolja, hogy a helyi bányász művelődési ház büféjében magas árakat kérnek az üdítő italokért. Amiótt mástut 1,30-at, azért itt 1,80 forintot kérnek.

*

Bartha Sándor (Ecséd) írja: a helyi Aranykalász Tsz tagjai nagy gondot fordítanak a kertészkedésre. Szépen fejlődnek a palánták, már a paradicsom is virágzik.

*

Várszegi Imre (Bicske) a helyi OTP-fiók munkájáról ír. Gyarapodik a betétállomány, ma már eléri a 20 millió forintot.

Furcsa kalkuláció

A múlt hónapban Altix fényképezőgépem filmto-vábbítója megakadt. Elvittem a gépet a Tanács krt. 7. sz. alatti Javitó Ktsz-hez. Az átvevő 130 forintra tartotta az elvégzendő munka értékét. Mivel sokalltam ezt az összeget, elhatároztam, hogy egy másik javító ktsz-szel is megnézetem a hibát. Nem sikerült találonom hasonló jellegű boltot, kénytelen voltam visszatérni ugyanebbe az üzletbe. Kissé kényelmetlenül érintett, ezért a feleségemmel küldtem be a gépet, én kint az üzlet előtt várok. Feleségem méltatlankodott: a felbecsülést végző kartárs most 185 forintban állapította meg a javítási díjat. Kiszedtem a gépet a tokjából és most már én vittem be. Csodák csodája, ugyanaz az eladó, aki néhány perccel korábban 185 forintot kért a javításért, most 55 forinttal kevesebbet „kalkulált”.

Varga László
Budapest,
XIII., Sallai Imre utca 20.

Bajok csóstitül az új lakásban

Tavaly januárban lakást kaptam a József Attila-telepen. Örömből hamarosan öröm lett: kiderült, hogy nem lehet befűteni. A kályha füstölt, meleget nem adott. Hosszas utánjárásunkra falat bontottak, új kürtöket helyeztek el. A meleg megvizsgált bentünk, azzal se törődünk, hogy a bevakolt fal csupaszon maradt. Elégedettek mégse lehetünk: észrevettük, hogy a parkett kezd felszakadozni, nem beszélve az oldallécekről, amelyek teljesen kijöttek a helyükből. Sok bosszúságot okozott, hogy az erkélyajtó,

Bosszantó „apróságok”

az ablakok zára sem működik rendesen. A legnagyobb baj az volt, hogy a mennyezet beázott, elkezdett foltosodni, szürkülni. Azonnal jelentettem a házkezelőségnek, jártam a beruházási osztályon, hogy a jótállási idő alatt ők javítsák ki a hibát, de semmi nem történt. A falak közves megrepedeztek, a nedves terület nőtt, az egész lakás dohos, hiába szellőztetek. Már attól tartok, hogy a beázott mennyezet balesetet okoz.

Molnár Ferencé
Budapest,
IX., József Attila-telep 903. utca

Két előfi-etést egy rádióért?

Kovács József ismerősömnek, aki a tűzséri tanyán lakik, eladtam a rádiómat. Az eladás napján annak rendje és módja szerint közöltem a postai kézbesítővel, hogy a rádió hová került, az én nevemről írják át az új tulajdonoséra. Meglepődtem, amikor a második negyedévi számlát mégis én kaptam meg. Természetesen átadtam Kovács Józsefnek, aki azt ki is egyenlítette. A befizető szelvényvel a biztonság

kedvéért elmentem a postára, hogy tisztázzam a rádióátírást. Itt most még nem meglepetés ért. A postamester nyersen elutasított: ha nyolc napon belül nem fizetem ki a rádiószámlát, a bírósággal hajtatja be. Úgy gondolom, jogtalan volna tölem behajtatni olyan összeget, amely nem engem terhel, és amelyet már kiegyenlített az, akit illet.

Dudik Mihály
Veresmart, Úttörő utca 45.

Szifonalkatrész-gond

Nemrég a szifonfej tője, amely a szénsavas patronon nyílást szúr, elromlott. Elég gyakori az ilyesmi, hiszen a szifonnak ez a része használódik a legtöbbet. Azelőtt mindig könnyűszerrel kicserélhettem ezt az alkatrészt, mert korlátlanul kaphattam a boltokban. Most kiderült, hogy a régi típusú készülékekhez már nem gyártanak pótalkatrészt. Nincs más megoldás, mint hogy a szifontulajdonosok régi készüléküket borsos árért átalakíttatják, vagy — és ez a célravezetőbb elgondolás — újat vásárolnak.

Szigeti Róbert,
VII. kerület, Szilva utca 5.

A VÁGY TRICKILJE

(Mészáros András rajza.)

MERT CIGÁNY VAGYOK?

(Hozzászólások)

Szót kér az olvasó rovataunkban nemrég közöltük Kadét Gábor boldogi gépkocsivezető levelét. Arról szólt, hogy Kadét Gábor Gyálon járt és betért a „Vasúti Borozóba”. Rendes ruhában, józanul asztalhoz ült, s várta, hogy kiszolgálják. Erre azonban hiába várt, mert tudtára adták, hogy a gyáli vendéglőben cigányt nem szolgálnak ki. Kadét Gábor feltűnés nélkül távozott, de nem tudott napirendre térni a dolog fölött. Panasszal fordult szerkesztőségünkhez.

A levél megjelenése után sok olvasónk írt felháborodott hangú levelet szerkesztőségünkbe. Csaknem valamennyi levélíró követeli: szigorúan vonják felelőségre a gyáli boltvezetőt.

Vonják felelőségre a boltvezetőt

Garamvölgyi István (Rákoshegy) így ír: „A gyáli Vasúti Borozó boltvezetőjé-

nek viselkedése felháborítja az embert. Szocialista országban élünk, ahol az embert munkája után ítélik meg. Nem az Egyesült Államokban vagyunk, ahol szokás a négerlincselés. Szigorú fegyelmi büntetést érdemel az italboltvezető, hogy hasonló eset ne ismétlődhessen meg.”

Kocsis Endre győri olvasónknak is ez a véleménye. Megaláznak tartja a gyáli boltvezetőt eljárását. „Az italboltokban gyakran fordulnak elő botrányos jelek. Csak helyeselni lehet, ha a rendbontó, duhajkodó embereknek nem adnak italt, s megtagadják a részegek kiszolgálását, sőt, ki is teszik szűrőket az üzletből. De nagyon elítélendő, hogy a gyáli italboltban megkülönböztetett bánásmódban részesítik a cigányokat akkor is, ha erre semmi ok sincs.”

Bakancscsere

Itt az iskolaév vége. Balagnak a végzős diákok. Különös érzés fog el, amikor eszembe jut az alábbi, harminc év előtti történet.

Őszi napfény takarta a bicerei dülöt. Meleg volt. Az elszáradt fűre, csenevész bokrokra s az utat szegélyező eperfákra vastagon ült a por.

Mentem, hazafelé... Időnként dobbantottam, hogy a talpam alatti por gomolyogva terüljön szét a határjáró gyenge szélben.

A dűlőutkanyarban leültem a kisdől, öreg fűzfa törzsére. Elnéztem a tanyák felé, amerről öcsémnek kellett jönnie a bicerei iskolába. Ő délután járt, én délelőtt. Itt, ennél a kisdől nagy fűzfánál volt a „bakancscsere”. Mert egy pár bakancs volt a háznál.

Minthogy jó idő volt, már a falu szélén levettem a bakancsot. Összekötöttem a szíjakat, s átvitettem a váltalomon.

Alig ücsörögtem tiztizenöt percig, amikor megjelent Gyurka öcsém az akácok mellett elhúzódó dűlőút vékony csíkjaiban. Verte a port, ugrált, szaladt, maga után húzott egy

lombbal telített nagy eper-fagalyat. Amikor odaért mellém, leült, áttemelte vállára a bakancsokat.

— Nem húzom fel, csak a híd után — szólt. — Ed-sanyákn is mondta: csak a faluszélen...

Nem vettük észre, hogy Kovács Pali, a temető-csész fia odalopakodott mellénk. Hallott, látott mindent.

Belém vágott, hogy Pali látott, hallott mindent, tudja a titkunkat, a „bakancscsere”. El fogja mondani. Mindenkinek. A tanítóknak is. Pedig edesanyáknk intett: „Ott cseréljétek, ahol senki se látja... Szégyellném nagyon.”

Könyörgő kéréssel akartam Palihoz fordulni, amikor Gyurka öcsém odalépett Kovács Pali elé:

— Ide figyelj!... — rárta meg apró öklét Pali orra előtt. Ha elmered mondani, hát... én is elmondom, hogy edesapád krumplit ültet a temetőben. Ott hátul, a régi síroknál.

Kovács Pali kerek arca sűrűn görbült. Lassan, óvatos lépésekkel elindult a fényesi szőlés felé...

Péczeli Endre
Sajószentpéter

Állnak a kultivátorok

A hercegszántói Új Élet Tsz saját erőből két kultivátort vásárolt. Már kora tavasszal felkészültek a növényápolásra, azonban a két munkagépet a mai napig sem üzemeltethetik, mert a két gép, amely vonatná, nem rendelkezik hidralika szivattyúval. A Csátalji Géppálmás nem tudott segíteni, azt javasolták, hogy a tsz szerezzé be önállóan.

A tsz elnöke és a gépcsoport vezetője útnak is indult, hogy beszerezze az igen szükséges alkatrészt. Próbálkoztak a megyei

AGROKER-nél, Budapestben több üzletben, de igyekeztek sehol sem járt sikerrel. Mindenütt azt a választ kapták, hogy ilyen alkatrészt nagyon nagy fán terem, jelenleg sehol nincs.

Nagyon nagy szükség lenne a hidralika szivattyúra. Az idén 400 hold kapásterületet kell megkultiválni.

Semmi kilátás nincs, hogy a szövetkezet beszerezhetné a szükséges alkatrészt. Továbbra is áll a két kultivátor.

Morvai János
Hercegszántó

Jó érezni a gondoskodást...

Tavaly tavasszal beteg-állományba kerültem. Szanatóriumi gyógykezelésre volt szükségem. Kenyérekös nélkül maradt a család. Nagyon elkeseredtem. Mi lesz a három gyermekemmel?

Munkatársaim nem hagytak magamra. A kórházban állandóan éreztem, hogy a pártszervezet és a vezetőség gondoskodik rólam. Rendszeresen meglátogattak, érdeklődtek a

család helyzete iránt. Amikor látták, hogy a családom rászorul, segítyt utaltak ki. Legkisebb gyermekemet bölcsődébe helyezték. Ez a segítség megkönnyítette gondjaimat.

Most május elején elhagytam a kórházat, megint dolgozhatok az üzemben. Újra éreztem munkatársaim és az üzem vezetőinek segítőkészségét. A szállítási részleg vezetője, bár nem hozzá voltam beosztva, figyelmeztetett: az a munkahely, ahol dolgoztam, ártalmas lehet gyenge szervezetemre. Megígérte, hogy más beosztásba helyez. Azóta már máshol, egészséges viszonyok között dolgozom.

Tósmagi Balázs,
Erd-parkváros, Asztalos u. 273.

Nálunk is kellene...

Helyes volna a mezőgazdasági mérnökök részére havonta egy alkalommal szervezett továbbképzést tartani, úgy, mint azt már más szakmákban is megtehetik. A továbbképzést meg lehetne oldani úgy, hogy a megyeszékhelyen havonta egy alkalommal az agrártudományi egyetem vagy a területileg illetékes mezőgazdasági akadémia valamelyik munkatársa előadást tartana. Így sor kerülhetne a tapasztalatok kicserélésére, és ez gyorsítaná a kialakított új módszerek és elméletek gyakorlati alkalmazását.

Incze Gábor
mezőgazdasági mérnök,
Bakonysárkány